

steriets Foranstaltning kan finde Sted, og at Maaden, hvorpaa dette kan foregaa, bliver omtalt i Continuation deraf. Der er slet ikke ved dette Endringsforslag slet nogen reel Forandring, men Udvalget har ment, at der kommer større Klarhed i Paragraffen derved.

§ 17, 2det Stk., er der indsat en ny Bestemmelse, idet der staar, at naar Sammenlægning af flere Bøndergaardte finder Sted, maa den være begrænset til at omfatte højest 3 Bøndergaardte, og naar den skal kunne tillades, skulle Gaardenes Jorder være sammengrænsende og ligge i samme Kommune. Dette, at de skulle ligge i samme Kommune, er en ny Bestemmelse, og den har ganske vist en ret praktisk Betydning for selve Kommunerne. Der er naturligvis visse Vanskeligheder forbundne med, at en Ejendom har Jord i forskellige Kommuner. For Øjeblikket er det mange Steder Tilfældet, at en Ejendom har Jord i flere Kommuner, at en Mand har Jord i en Kommune, hvor han ikke bor — det er et Forhold, der er meget vel kendt, men det medfører visse Ulemper. Paa den anden Side kan det imidlertid være økonomisk heldigt og have Betydning for en Mand at foretage en saadan Sammenlægning, og efter Udvalgets Mening vil det da være urigtigt om det skulde være ham fuldstændig afstaa-ret at foretage den, saa meget mere, som det vil være ham, Ulemperne mest gaa ud over, naar Sammenlægningen tillades. Den Person, der har Jord i flere Kommuner, føler mere end Kommunen Ulemperne derved. Naar han skal foretage Snekastning i 3 Kommuner, foretage Kørkler og betale Skatter paa flere Steder blive. Ulemperne ikke lidet større for Ejeren end for Kommunerne. Udvalget har derfor ment, at hvis han dog af økonomiske Grunde kan ønske en Sammenlægning, bør man ikke afstøre ham fra at foretage den, og det foreslaas derfor i Endringsforslaget Nr. 7 at indsthyde Ordene „som Regel“ foran Ordene „ligge i samme Kommune“. Hovedreglen bliver altsaa den, at Sammenlægning ikke kan foretages, uden at Jorderne ligge i samme Kommune, men naar vedkommende ønsker Sammenlægning, vil han kunne saa Tilladelse dertil af Landbrugsministeriet, naar særlige Omstændigheder tale derfor. Udvalget vilde sætte megen Pris paa, om man vilde gaa med dertil, idet man tror, at det vil kunne have ikke saa ringe Betydning. — Noget ganske lignende gælder med Henhyn til § 19, hvor der ogsaa er en Bestemmelse om, at Ejendomme skulle ligge i samme Kommune, naar man vil foretage et

Magelæg. Det kan have megen praktisk Betydning for en Mand at saa et Magelæg i Stand for at kunne arrondere sin Ejendom. Man har derfor under Nr. 9 stillet et Endringsforslag, som ligeledes gaar ud paa, at „i Reglen“ skulle de paagældende Arealer ligge i samme Kommune, og paa at give Landbrugsministeren Bemyndigelse til at fravige denne Fordring, naar særlige Omstændigheder tale derfor. — Endringsforslagene Nr. 10 og 11 ere kun Redaktionsændringer, som der ikke er videre at sige om. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Udvalgets Forslag til Tingets Velvilje.

Landbrugsministeren (Scheffed):

Jeg kan kun meget paastømme, at det ærede Udvalg har modstaaet den Fristelse, som det efter den ærede Ordførers Udtalelse har været stedt i, nemlig til at gribe ind paa Hovedpunkter af Lovforslaget. Jeg paastømmer det meget, idet jeg ligesom den ærede Ordfører mener, at Gennemførelsen af denne Lov vil være af ret stor og praktisk Betydning for adskillige Mennesker her i Landet. De stillede Endringsforslag ere, som den ærede Ordfører udtalte, ikke af nogen indgribende Betydning, men jeg maa dog til enkelte af dem knytte nogle Bemærkninger til nærmere Overvejelse. Hvad det første Endringsforslag angaar, kan jeg fuldt ud tiltræde det. Det forholder sig jo saaledes, at Retskriverne ganske sikkert allerede nu ere pligtige til at notere Udstykningsapprobationer paa vedkommende Ejendoms Folio i Panteregistrene, og det paahviler ganske sikkert ogsaa Amtmændene at kommunikere Retskriverne Udstykningsapprobationerne, selv om Retskriveren er en fra Retsbetjenten forstellig Person, men jeg skal være villig til at indrømme, at der saavel fra Amternes Side som ogsaa fra Retskriverens Side er vist nogen Forsømmelighed paa det sidst omtalte Punkt. Det er mig bekendt, at disse Udstykningsapprobationer jævnlig ligge længe hen, inden de blive noterede, og det er ogsaa rimeligt, at den ærede Ordfører havde Ret i, at disse Udstykningsapprobationer undertiden aldeles ikke blive noterede, forinden der fremkommer Spørgsmaal om Skøde paa Parcellen. Jeg har derfor aldeles ikke noget imod, men er tværtimod tilfreds med, at Udvalget har villet foreslaa en Bestemmelse indført i Loven, hvorved det saavel blev obligatorisk for Landbrugsministeriet at sørge for, at der tilslød Retskriveren Dplysning om Udstykningsapprobationerne som for Retskriveren at notere disse. — Mod Endringsforslagene Nr. 2, 3 og 4 har jeg ikke noget at indvende. Jeg kommer derefter til